

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Jncipit vtilissim[us] tractat[us] q[ui] intitulator
horologiu[m] eterne sapi[enti]e**

Seuse, Heinrich

Allosti, 1486

De vicissitudine visitatio[n]is diuine: [et] q[ua]liter a[n]i[m]a debet se
tu[n]c tenere

urn:nbn:de:hbz:466:1-30857

27
ip̄os p̄ferēdā: z quō decreuit hec incipe a sanctuario suo: utiq̄
melius sibi a peccatis cauerēt: quin potius omnē penaz tēpora
lem sustinerēt: q̄ oculos iudicis hui⁹ offenderent. **Deu** dñator
dñe: q̄ fr̄ibilis ē facies tua nimis: q̄ p̄cellosa z acutissima v̄ba
tua. **Totus** tremo ad tantā indignationē. **O** visio horribilis et
metuēda nimis: z sūma cū diligētia p̄cauenda. **Rogo** z obnixe
te flagito rex oipotens p̄ tuā bonitatez imensam: tuere me q̄so
ab hac visione horrēda. **Fac** mihi in hoc tpe quicqd̄ tibi placue
rit. **Impone** leges. adauge tribulatiōes: aduersitates m̄ltiplica
infirmittates cētuplica: quicqd̄ tibi placuerit libētissime feram.
Doc solū supplicans: vt a facie furozis tui p̄cere mihi digneris
Siquidē tātus ē mihi timor dñi: etiā cū soluz leuis suspicio oc
currerit: q̄ culpis meis erigentib⁹ faciē tuā paulisper auertas a
me: z q̄ te iudicē meū offenderim: vt oīno q̄scere nō valeā: s̄
totus pre dolore z merore in memetip̄o cōtabescebā: z quō pos
sem sustinere illā terrificā faciē plenā ira z idignatiōe: **Ue** mi
seris z obduratis peccatorib⁹. **Ue** ifernalib⁹ z damnatis aiabus
ac pueris spiritib⁹: qui hāc faciē furibundā in sua fr̄ibili dispo
sitione absq̄ omni spe ḡze visuri sunt: z audituri illud horrēdū
tonitruū. **Ite** maledicti in ignē eternū. **O** maledictū eternū. **O**
obprobrū sempiternū qd̄ nunqm̄ delebit̄ **Quis** cogitare sufficit
diem istā tremēdaz: **Deniq̄** si tam intollerabilis ē pat̄ne faciei
tue ad emēdandū nō ad p̄dendū filios tuos seueritas stupēda:
vt inferno similis eē videat̄: **Quis** ergo tuā faciē terribilē ōni
spe p̄uatus videre poterit: **Suadeo** p̄inde oibus hominib⁹ ma
xime pctōrib⁹: ne se silencio tuo vsqueq̄q̄ cōmittant. **Taces**
enī z peccata videre dissimulas. **Cū** verō arripuerit iudiciū ma
nus tua: reddis vltionē hostibus tuis: z his q̄ oderūt te retribu
is. **Quomodo** q̄so o pussima bonitas verū eē poterit te eē ama
bilem: cū sis **Sapiētia** **Terribilis** quidē sū pctōrib⁹
terribilis: **amabilis** aut iustis ac me dili
gentib⁹. **Ego** deus q̄ nō mutor scdm̄ qualitātē z diuersitatē me
aspicientiū dissimilis videbor. **Electos** meos in hoc mundo tī
morē p̄iter z amorem iugif̄ habere expedit: vt z timor semper
aiam sollicitās a noxys retrahat excessib⁹ z amor letificās eri
gat ad superna.

De vicissitudīe visitatiōis diuine: z ql̄if̄ aīa dēt se tūc tenere.

Adantissim⁹ dñi habitabit
in eo cōfidēter: quasi in thalamo tota die cōmorabitur

fol. 11. v. 30
70

et inter humeros illi⁹ req̄ſcet. **Hec** et his ſimilia q̄ p̄fecto amo-
ri allud̄t verba: dū aure cordis p̄cipio vehement̄ ſuſpiro: cum
me tam longe a fructu deſiderato huius amoris eſſe cognoſco.
Nam ſubtractio dilecti cōtra votū diligētis quā ſepius exptuz
me eē fateor: p̄cipuus mihi videt̄ in amore labor et dolor. Quā-
tum enī quis de dilecti letat̄ et gaudet p̄ſentia: tantū de eius ab-
ſentia dolet et trīſtat̄. **Et** hec ē illa iſipida amoris regula nimīū
afflictiva: quā in freno amore declinare volui: et nūc ipſam q̄q̄
in amore diuino inueni. **Hoc** ē ergo qd̄ habeo aduerſuz te ma-
pulcre dīlctionis eſna ſapia ipugnās tuū amorē: quez nudiuſter-
tius tū extuliſti. **Uiciſſitudo** nāq̄ p̄dicta nō ſolū in freno amo-
re: verūetiā in tuo videt̄ habere locū. **Frequētīſſime** enī dum
mens amātis in thalamo cordis quieti⁹ te habere putat: et fede-
re ſempit̄no brachys amoris te ſibi cōſtrinxīſſe iſepabiliter eſti-
mat: ſubito q̄ putabaris ad eē: nescio quo auſugis: et q̄ eſtimaba-
ris cōſtrict⁹ eē: longius recedis et non cōpares. **Sz** aiā dolore
plenā poſt te derelinq̄s: et dū cor amantis poſt te ardet: aiā te ſi-
tit et corpus infirmū languet: te ſolū vnicū cordis gaudiū to-
tis cupiēs viſceribus diſſimulas et q̄ſi aſpnando nullo oīno daſ
intelligibile reſponſū. **Quid** ē hoc? **Nūquid** nō ipm̄ impiū ac
crudele ē nimīū: condeſcendere nolle ei quem ipſe vulneraſti?

Sapientia

Magnitudo et pulcritudo cuiuſlibet cre-
ature poterit pro me reſpondere:

Discipulus

Nūquid hoc ſufficit aīe amoroſe? **Li-**
cet enī tuā potentīā ſapientiaz et boni-
tatē mihi relucere indubitanē cognoſcat: et te p̄ hoc q̄ſi p̄ q̄ddaz
veſtigīū ſūme pulcrū et bonū eē intelligat longe tū adhuc diſtat
a ſuo fine

Sapientia Si hoc nō ſufficit ſaltē d̄ ſacra
deſiderato.

Sapientia ſcriptura contenta ſit: vbi me
ſufficient̄ ſi diligens fuerit poterit inuenire. Quālibet paginam
pro littera amoroſa tanq̄ in amoris ſolaciū p̄ me ſibi tranſmiſ-
ſam ſuſcipiat. **Quia** quecūq̄ ſcripta ſūt: ad cōſolationē ipi⁹ ſcrip-
ta ſunt: ad ſubleuationē ſpei et inſtaurationē caritatis. **Nonne**
hec tibi videntur argumēta dilectionis amātī ſufficer̄ debere?

Discipulus

O totius magiſtra amoris ac dilectio-
nis: q̄re ſic loq̄ris: nūquid nō es ver⁹

amator: nūquid nō et p̄ceptor amoris: et vt melius dicam certe
amor ipſe es. **Igit̄** vere et indubitanē. noſti conditiones cordis
amoroſi: et ideo tā alieno modelo q̄ de amore te nō cōuenit. **Tu**
ſcis o amator eſne qz amanti nimis parū ē: quicq̄d hoc eſt qd̄

suum amatū non ē. Nihil enī amanti sufficit: nisi ipm amatum
 cū presens fuerit. **E**n scūs es in corde meo quasi ignis estuans
 claususq; in ossibus meis: et deficio ferre nō sustinēs. **A**matif
 simū amoris obiectū: tu cordis mei tam potentē possides domi
 ciliū: te in armariolo cordis mei tam delicate teneo repositum
 et me totū sic amor tu⁹ sua cōstrinxit vi: vt etiā si lingue hoīm et
 angelorū cūctoꝝ te mihi pconio extollerēt singulari: et multa d
 te narrarēt seu scripta amozosa demōstrarēt: minime pficerent
Quin potius amantis affectū interdū impedire possent: iplere
 aut desiderīū nō valerent. **S**z illuc tota pgit cordis mei intētio
 vt te solū vnicū cordis mei thesaurū inueniat: et in te solo vero
 bono iugit cōquiescat: modica horula absq; tua felicissima pre
 sentia mihi anni vnus spaciū videt habere. **U**nde pia dulcedo
 noli queso indigno famulo tuo eē aliena. **N**empe cū vnica die
 te mihi solito magis alienuz sentio: q̄si nulle annoꝝ curricula:
 longūq; platonicu annoꝝ: me cū tedio multo exulasse deploro.
Tu es enī paradus voluptat. tu paradus supcelestis. **Q**uinimo
 omni paradiso optabilior. **N**am te iuxta votuz habere ē pfecte
 beatū eē. **N**ūc igit si pietate atq; clemētia cūctos decet eē orna
 tos qui in potestate positi sūt: q̄stomagus ergo decet maiestateꝝ
 tuā miseratio magna et cōpassio multa. **Q**uare ergo o benigna
 ac efna sapiētia clemēt nō consideras: q̄ misera illa amozosa
 corda que ad te sursum respiciūt: pfundissimos gemitus emittūt
 lacrimas fundūt vberimas: clamantes post te plena voce: re
 uertere reuertere dilecte mi: vt itueamur te: **R**edde nobis leti
 ciā salutaris penitētie tue: flentq; incōsolabili timētes. ne forte
 offenderint faciē desiderabileꝝ bonitatis tue: sedent sole ac soli
 tarie: q̄n amaritudie replete sūt: et in secreto cubilis sui secum
 cōfabulant: et animo desiderāti et suspiranti hec et similia dicūt.
Quādo veniet: q̄n redibit: putas videbo: putas cordis mei
 oculi videbūt: in quē angeli oculi pspicere cōcupiscunt. **M**ibi
 q̄q; oīm te amantiū minimo res hec tristis nonnūq; accidit: vt
 dum dilcūs me⁹ me inscio ac dulci sopore oppresso abysset. **E**go
 flens dicebā. **D**eu quo abyt dilcūs meus: **D**eu vbi requirā illū
 putas ne videbit qd eū alliciat: affectuūq; eius pfunditas: eius
 regressus ad me retardet. **D**eu phdolor quare nō vigilauī: q̄re
 nō tenui illū: **M**i dulcis ostende te mihi: redde te mihi. **L**edit
 nāq; nimis absentia tua queꝝ letificauit p̄sentia: vicissitudo ac
 cessus ac recessus me affligit vehementē. **I**ndica ergo mihi vni
 braculū sub quo cubas: refrigeriū querēs: estuz deuitans quia

positus...
 in form

ascendit sol: ne iterū extra me vagari incipiā: qui me in te rep
pream. Deu q̄ diu carebo hac: qua sola habita cūcta desidera
bilia possiderē. Ad me eā supplico mi dilecte declinare opellat.
impetus cordis mei ad te. **D**uius nāq̄ mor⁹ violētia meipsum
spolians: ac tibi deferēs: cuncta iocosa mihi reddit onerosa. **D**e
niq̄ z meipso carens oneri mihi sū: hec p̄ys oculis ituere. **I**am
enī deficio: amplius ferre nō valeo. **D**a ergo te: vt in te me reci
piam: q̄ me per te pdidi. **O** mira v̄tus amoris: ego vere dico qz
fortis ē vt mors dilectio. **E**teniz cor mihi o amor abstulisti z di
lecto dedisti: eiq̄ ip̄m tā inseparabilē cōglutinasti: vt me certis
tēporibus quodāmodo reliquisse putēs: z iam in dubiū vertat
cuius sit: vtrū subiecti qd̄ viuificat: vel obiecti qd̄ estu feruidissi
mo amat. **O** cor dic mihi queso cui⁹ sis: vtrū ne illius quē totj
amas viscerib⁹: vel illius cui vitā das? **S**i meū es: o q̄ parum
mecū es: o quotiēs alibi es: nescio vbi es: si nō es cū eo cui⁹ es?
Ego vero nulli tā libere te dimittere nisi dilecto quē plus q̄ vi
tam ppriā diligo. **E**t qz eū plus q̄ me diligo: ideo tantomagis
meū es: q̄to plus ei⁹ es: cuius z ego. **N**āq̄ nō solū te sibi appro
prias: s; z me totū q̄q̄ simul tecū trahēdo sibi vendicas cū effec
tu. **S**i ergo eius es: immo vero ei⁹ es: nō solum creatione: s; re
dēptione: z ceteris similibus causis: sicut z alie rationales crea
ture: s; z eius es quodā singulari p̄uilegio: s; volūtaria ac libe
ra donatione. **S**iquidē tu es illud iocale qd̄ inchoantib⁹ amoro
se iuuētutis mee tēporib⁹ oibus mūdialibus frenisq̄ amoribus
priuatū sibi pro arra amoris: p̄ iocali dilcionis: z p̄ signo carita
tis obtuli: z ip̄m sui noīs l̄ris sanguineis cōsignās: thronū ebur
neū: reclinatoriū aureū: ac thalamū nuptiale ad req̄escendū in
eo sibi cōstitui. **I**git̄ dic mihi qualit̄ recipe vis illam tuā amicā
z spūalem spōsan: eterna; s; sapientiā cū redierit z ad ostium
cordis stando ac pulsando sibi petierit aperiri. **E**go inq̄t nō diu
tardabo nec dilectā diuti⁹ expectare pmittā: s; in occursum ei⁹
festinant̄ occurrā: z brachys desiderioz meozū affectuosissime
extentis: dilectū votozū meozū inē salutatiōis verba itimo am
plexu cōstringā: z sicut clausus ioānes in vtero m̄ris ad presen
tiam et̄ni regis tripudiando saltauit: sic z ego clauso ergastulo
ad tāte spōsc p̄sentiā medullitus exultabo: eāq̄ in voce exulta
tionis z iubilatiōis talib⁹ verbis ex thesauro amoris assumptj
salutabo dicēs. **O** dilecte mi abyssus pfundissima desiderioz
meozū: z v̄tus medullarū inearū: totaq̄ simul cōgeries viscerū
meozū: te salutant ex itimis z p̄cordialissimis anime affectibus

24.
tibiq̄ demānant tot salutationes ac deuota seruicia: quot in ar-
boribus folia: et in celo fulgēt sydera: et quot arene maris circa
litora: sicq̄ deuote receptū introducā ad locū ppriū scz cordis
tricliniū: spirituale thalamū. S; phdolo: hoc ē qd̄ me añ factuz
genere cōpellit: vicissitudo scz accessus et recessus ipsius. Dec
nāq̄ valde affligit animū nondū pfectissimo amoris gradu so-
lidatū. Dec et his similia cordis suspiria et amor colloq̄a o et̄na
sapia audis nec attēdis. S; nec aduerterē qd̄ aut curar te simulaf

Sapientia Video singula: et attēto cordis desiderio
p̄spicio vniuersa: s; expecta paulisp et̄ idi-
ca mihi vbum qd̄ a te quero. Nunq̄d enim q̄ multa loquit̄ ip̄e
nō audiet: aut qui multa int̄rogat ip̄e nō respōdebit. Respōde
ergo et tu mihi qd̄ q̄ro. Quid ē hoc qd̄ potissimū celestes spūs q̄
rere et intendere de

Discipulus Doim pruden-
tissima pōdera
trix virtutū et̄na sapientia: quō simplex et̄ ip̄eritus ad hāc int̄ro-
gationē respōdere potero: S; tu sūma celestis discipline magis-
tra respōde p̄

Sapientia Scire ergo debes q̄ angelici
spūs et̄ viatores pfecti nūl tm̄ i
sua operatiōe querūt: q̄ntū cōformitatē oim̄ actionuz suarū ad
meā voluntatē. Deus inq̄t diuina sapia cibus ē: vt faciā volū-
tatē p̄is mei qui ē in celis. Dic ē cibus angeloz simulq̄ p̄cōz
viatorū: vt delectent̄ voluntatē sui dñi ipleri in se: et vniuersali-
ter in oibus creaturis. Un̄ et ad opus vile de suo genere delecta-
bili ferēt: q̄ ad hōrificēt̄ si voluntati mee id magis foret acceptū

Discipulus Osūma sapia q̄ occulta suggillatiōe
tua nūc respōsione impfectionē meaz
p̄cut. Intēdis enī ni fallor q̄rulositatē meā niō vrbano rep̄hen-
der: d̄scm̄ lōgaimitatē dānar q̄ dulcia q̄ro aspa q̄ad possū fugio.

Sapientia Tanta deberet eē absolutio affcūs p̄bati
discipuli: vt nō solū corporalib⁹ delectati-
onibus nō eēt alligatus: s; neq̄ p̄ spūalibus tm̄ inhiaret: vt eas
carius q̄ ip̄m summū bonū in seip̄o acceptum querēdo appete-
ret. Considera ergo teip̄m qd̄ q̄ras: aut quid diligas. Imp̄fecti
enī quicq̄ ea q̄ dilecti sūt nō ip̄m querūt. Aut enī incōmoda de-
clinat: sicut serui: vel sua lucra sectant̄. sicut mercenarij. Verūta-
men vt int̄rogatiōi tue p̄ncipali de vicissitudie visitationū mea-
rū que aiām vt dicis affligūt amorosam plenī⁹ respondeā: scire
debes q̄ inēduz frequētī⁹ alyz causis p̄emissis: ip̄a aiā huius
subtracōis causa existit: dū radio solari fenestra p̄ opaca q̄daz

Quisio.

Sp̄s.

precludit: vel hospiti tāto irreuerentia exhibet: vt pinde exire
de dilecta atq; in hoc mūdo nō dilecta cogat: ipe cuius delicie
sunt eē cū filijs hoīz. Interdū q̄q; adueniēs exultationē tribuo
māfionē faciēs apud dilectā: n̄ maifeste q̄dē s; occulte atq; latē
ter: ita vt paucissimi z nō nisi exptissimi queant presentie tante
misteria cog
Discipulus Dne vt vido peritissim^o
noscere. amator es tu. Oro igitur
z desidero vt mibi aliqua intersignia tue secretissime ac certissi
me p̄sentie ostē

Sapientia Si presentia meā deside
dere digneris. ras cognoscere: teipm q̄
lis sis in absentia gr̄e debes diligenti examinare: z statim quod
queris iuenies. Summū nāq; cū sim bonū: p̄sentia mea cuncta
bonitate adimpleo. Ideoq; sicut causa p̄ suū effectū cognoscitur:
z sol in se inuisibilis: p̄ radioz suozū rep̄cussionē visibilis efficiē
sicut p̄sentia mea dephendit per suā fecūditissimā bonitatē. Nūc
igit si bonitatē p̄sentie mee vel absentie sterilitatē p̄basti: p̄fer
in mediū: vt instructus int̄ gramina valeas cognoscere flores.

Discipulus Si cuncta corporis mei mēbra in lin
guas vterent: z oēs artus hūana vo
ce resonarēt: nō possent exp̄m̄ere neq; p̄fecte enarrare hoc qd
a me q̄ris. S; vt verū fatear: hui^o rei causa in amplitudinē mi
rabiliū dei sepissime ad cor altū exurrexi: vt exaltaref de^o dicēs
in memetip̄o. O si talis ē p̄sentie dei tam imensa bonitas in ho
mine peccatore: cui^o vita minima z exercicia nulla: qd ergo est
in alijs vbi vite inocentia: z gr̄arū ac vtutū copia tam imensa
Verūtamē hoc modicū qd exptus sū: put dederis p̄feraz: vt in
huiusmodi pleniorē a te habere possiz directionē p̄missoz. Igi
tur o sūma bonitas cū faciē tuā gratiosaz: bonitate z suauitate
plenā a me auertis: cū internā cōsolationē subtrahis: z lumen
in manib^o abscondis: tūc aīa misera subito immutat z velut lan
guida z tabescēs efficiē. Lassitudo exide corpis subsequit z cor
dis duricia ac spūs tristitia sentit. Tediū quoddā virulentū oc
cupat fines meos: ita vt tedeat aīam meaz vite mee. Omnia q̄
vident vel audiunt: etiā si bona fuerint nauseaz tūc puocāt spi
ritualē. Recessus etiā tu^o horrozē loci: celle fastidiū fratrum parit
mecū cōmemorantiū asp̄nationē inducit: z aīa mea dormire
incipit pre tedio: vt interdū ex pusillanimitate spūs nesciat vnde
veniat aut quo vadat. Experiētia insup certissima psuasum ha
beo: me tūc eē ad vicia p̄liuiozē: ad resistendūz tēptationibus
debilem: z ad omnia exercicia spūalia minus valeutē. Omnis

qui me illo in tpe quesierit: vacuã domũ inuenit. qz bonus p̄fa
 milias omnes domesticos b̄ndictione ⁊ hilaritate replẽs abces
 sit ⁊ domiciliũ vacuũ dereliquit. At vero cũ p̄clarus ille oriens
 splendor eñe lucis in medio tenebrarũ cordis mei exurgens et
 p̄cedens pulcre exorir̄. **O** mutatio dextere excelsi: tunc oēs me
 lancolice cõplexionis nebulosa cõgeries dissoluit: ⁊ nox caligi
 nosa sicut dies illuminat: tristibus cunctis submotis. **Et** ecce cor
 risu pfundit̄: os iubilo replet̄: gaudet aĩa: serenat̄ cõsciẽtia: plau
 dunt cũ tripudio oĩa ossa mea: deũ simul laudantia ac dicentia:
 qm̄ bonus: qm̄ in seculũ mĩa eius: ⁊ cantet in vys dñi: quoniã
 magna ẽ gloria dñi. **Tunc** incipit volũtas p̄re gaudio festinat̄: ra
 tio p̄re exultatiõẽ solẽnizare: ita vt tãtis gaudys ifusus: nũnũq̄
 iurassẽ q̄ hãc diẽ luminositate tã insignẽ resurrectiõis dñice
 ob p̄coniũ orbi terrarũ stellifer orbis adduxisset: nimirũ cũ me
 extinctũ putauerã oriebar vt lucifer: ⁊ habitãtibz in regione
 ymbre mortis lux orta ẽ eis. **Tunc** oĩa q̄ prius dura ⁊ aspera et
 quodãmodo impossibilia videbant̄: dulcia reddebant̄ ac leuia.
Ieiuniũ dulce: vigilie breues: cunctaq̄ exercicia pua videbant̄
 p̄re amoris magnitudie. **In** ea q̄q̄ hora gr̄e spũalis: vitã emen
 dare: mores corrigere: ac multa bona facere p̄pono: q̄ gr̄a rece
 dẽte heu minime ad effectũ p̄duco: aĩa replet̄ caritate ⁊ v̄itate:
 ac dulcedine tãta pfundit̄: vt pene seipam ⁊ oĩm ceterorũz obli
 uiscat̄: meditatiões mellifue ad libitũ consuũt: lingua ifantul
 diserta efficit̄: corpus pigrũ ad mãdata dei pmptũ reddidit̄: ⁊ vt
 breuĩ dicã: tanta ẽ gr̄e copia ex omni pte distillã: vt õnis q̄ pe
 tit accipiat: ⁊ q̄ querit iueniat: ⁊ pulsantibus aperiat̄. **Tũc** cunc
 tis visibilibz altior effcũs: oĩa tẽporalia calcasse: ⁊ in atrys ce
 lestis hierusalẽ me stare arbitror: ita vt auspicia quedã ⁊ inicia
 futuri seculi quodãmodo incipiã p̄gustare. **Omnes** enĩ effect⁹
 in amoris gaudio vniti: in sola cõditoris fruitiõẽ quiescũt. **Hec**
 inq̄ ⁊ his similia in penetralibus cordis geruntur: vtrũ aut̄ ex
 me vel ex te pe **Sapientia** **Perditio** tibi ex te. in me
 to informari: tantũ auxiliũ tuũ ex te nõ
 nisi deficies: ⁊ ad nihilũ tendis. **Hec** aut̄ ⁊ his similia p̄ presen
 tiam meã tibi noueris cõcessa. **Nam** hic ẽ ludus amoris: quez
 in aĩa formosa **Discipulus.** **Et** quis est ludus
 habere cõsueui. **Ludus** amoris ẽ gaudiũ ⁊ dolor: q̄ sibi
 uicẽ ex p̄ntia vel absentia dilci succedũt.
Hoc enim proprium amoris esse solet: vt quantus sit presente

amabili lateat: receden
te vero magis picipiat. **D**iscipulus. Dic ludus

mibi videt eē gaudy: s; meroris. S; obsecro te: putas ne si ab
hac vicissitudie visitatōis i h tpe aliq viatores pūlegio singlarī
excipi **S**apientia. Paucissimi nimirū: tanta diuina
antur **D**iscipulus. rum in boie picipatio stabilitat

est qsi quedam in **D**iscipulus. D q sūt illi: vel cui?
choatio eēnitatis. **S**apientia. conditiōis: q ad tan

tam cōformi **S**apientia. Dy sunt q videlic; purissi
tatē pueniūt: **S**apientia. mis affectib; ab ifinis ab

tracti: z longo iā vsu z exercicio deiformes quodāmō effecti:
diuinis rebus cōtinue vniunt: q p excessum mētis pfectissime
omne mediū diuidens deū z animā: tota alacritate deposuerit.

Discipulus. Dum hec audio: altius ingemisco: eo
q a talib; in vita z experientia adhuc

tā longe me eē cognosco. p inde q; hec pfectiōis sūma facultatē
meā excedit: volo a te scire qualit; discipulus ierptus in huius
modi visitatiōe **S**apientia. In die bonozuz ne ime

se debeat tenere. **S**apientia. mor sis maloz: z ecouer
so: vt sic te quidē nec in p̄sentia gr̄e vltra modū extollas: nec in

absentia vltra q̄ expedit dep̄mas: s; velut ayoch vtraq; manu
vtaris p dextera. Si adhuc es nouella plātatio: z assidua irriga

tione necessari; es: saltē hoc facias: vt hāc vicissitudinē non ipa
tienter feras: licet faciem meā semp inq̄rere debeas diligenter

Discipulus. D si ispicer; velles scires vtiq; q; diuturna
dilci expectatio magna cordis ē afflictio.

Sapientia. Daud dubiū hāc rotā amoris volubilez
sustinebit q̄cūq; amare voluerit: nec mi

rū: neq; enī mūdi huius amatoribus semp p̄spera. s; etiā iterdū
succedūt aduersa: q; si forte minus exptus es: inq̄roga quēpiāz

ex eis: dicet tibi: q; laborabit oīs q; amare voluerit. Sunt q̄dez
nōnulli amatores nimirū vtiq; molles: qui dū amorī ad horā in

seruiūt vt amatores s; sine labore eē volunt: q̄bus si statim iux̄
votū aura optata nō arriserit: a ceptis cōtinuo desistūt: z hy ad

fructū amoris minime pueniūt: eis tanq̄ indignis dicif; : mili
cie species amor ē: discedite segnes. Proinde feruidus amator

vt ad fructū amoris desideratū pueniat: debet eē sedulus: lōga
nimis: obseq̄osus: nec faciliē desistere debet: etiā si mille vicib;
repulsam patiat; : semp existens bone spei: cogitās q; labor ipro

bus oīa vincit: quid mollius aqua: qd lapide durius: z hic fre

si profano amoris

reg. v. m.

27.

quēti ictu gutta cauat. Et vt rumores tibi bonos: et veris amatoribus ad audiendū delectabiles subinferā: noueris q̄ hec diuinissima pro qua laboras spōsa: rogari vult et obsequijs delectat. Quis ve taz subito in rebus caducis obtinet qd̄ amori placet. Roget pinde et postulet et obsecret: nec etiāz delistat. Et ego ei vere introitū iuxta cordis votū p̄mitto. Non ē enī inuēta in oibus finibus israel: q̄ tā facilis sit ad exorandū: tā p̄mta ad exaudiendū: et ad reddendū tā pia: sicut hec tua diuinissima spōsa. En enī pre magnitudie amoris se cobibere nō valet: nō potest expectare donec roget: s̄z p̄occupat se q̄rentes: et se priorem eis ostēdit. Stat in foro in medio platearū: in foribus portarū: dat vocē suā: oēs alliciens: et ad suū trabēs cūctos amores: qui me amare voluerit: omni tēpore me suā amabilē spectare studeat: sicut et ego iugit̄ meū amatorē spectare cōsueui. Siquidē nescit vtrū ab oriēte vel ab occidēte seu a septētrione aut meridie veniat quā prestolat. Ignorat etiā an mane aut meridie aut galli cantu ostiū pulsāt et aperiri petat. Nā sepius dū anim⁹ me q̄rendo anxius existit: q̄rendo nō iuenit: s̄z cū minime putauerit dilectū presentē: semp̄ enī cupio dilectā amori eē apertā et patam nec eā de suis plus q̄ de mea dignatiōe volo cōfidere: porro n̄ sufficit vnā horulaz tēporis cū dilecta expendere: s̄z necesse ē se pius vacare et videre: q̄ eius occulta susurrāia vult intelligere: et presentia eius potiri desiderat p̄ciosa. Et vt dulcibus his sermonibus v̄ba increpatoria: nō tñ minus amatoria misceam⁹: argui valde te oportet q̄ vere de huiusmodi exercicijs amoris reprehensibilis es. Cur p̄chdolor tu q̄ miliciā amoris assumpisti: q̄ hāc nostrā p̄phetiā professus es: et eius dulci iugo humerū tuū supposuisti: cur inq̄z vagabūdo corde et oculis tremulis: ac in fines orbis fr̄e rotatis stare corā tanta spōsa presumis? Que ide fessio asp̄cū: serena et gratiosa facie iugit̄ te p̄spectat: nec oculos suos vnq̄z a te auertit. N̄ verecundū ē singulis q̄busq̄ audituz prebere: vt nō possis q̄ dei sapiā in te loquit̄ audire. O q̄ turpe ē discipulo amoris seipz tñ obliuisci: vt eius nō aduertat v̄ba i terna cuius vbiq̄z circūdat̄ p̄sentia. Merito pinde tanq̄z ab indigno se subtrahit: cū te nō in te nec in se: s̄z extra te et extra se i mundi strepitu iuenit: et ideo q̄so hoc emēdare memēto: p̄pende q̄z indecēs existat si aīa q̄cūq̄ in exterioribus q̄rat q̄ regnū dei i tra se portat: regnū q̄ppe dei intra nos ē: qd̄ ē iusticia pax et gaudium in spiritus sancto.